Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 343

generali constañ. cõcilio. p dñm cancellari
um ecclesie parisiensis Anno dñi. Mcccc
xvij. die dñica. xvij. Januarij qua die fuit
festum beatissimi patris Anthonij
Finit.

Tractatus eiusdez

in quo soluit questiones in pcedenti smo/
ne motas et tunc breuitate tempis vrgen/
te non solutas.

Nuptie facte sunt in chana ga
lilee/et erat mater Jesu ibi rc.
Assis et tu nobiscum pia
mater Jesu/ qtũs te petente
ministretur nobis hodie Vi
num sapientie salutaris sancteqꝫ deuotio/
nis qd vt fiat te salutamus dicentes aue
Nuptie rc. Sup quadriptita themat ƺ hu
ius deductione coram sctã constañ. syno/
do tenuimus alias modũ non dialogi so/
lius sed tetralogi quemadmodũ quattuor
esse filias sacre sapientie eo tunc notatum
est quoꝝ nomina ⁊ officia duplex hoc exa
metrũ pandit. Lra gesta docet qd credas
allegoria Moralis quid agas/quo tẽdas
anagogia. Porro subintroducta est studi/
sitas speculatrix ancilla sapientie non in/
dustria que multas ab his sororibus que/
stiones sup nuptijs hodiernis/ab allego/
ria pcipue potuerat Et quãdo de gloriosis
simo anachoritarum Anthonio cuius tunc
celebris erat dies extorsit deuotio verbum
fidei/qm insup breuitatis amor plurima iã
dictata linquere iussit. repetit sepe ⁊ multũ
eadem studiositas auida sciendi quatinus
in medium pdeant omissa. hinc morẽ ge/
rere psuasit familiaritas secũ velut a puero
traducta/ Erat autem sextuplex ad alle/
goriam studiositatis questio Prima qui/
bus adornata est dotibus eccia sponsa a xpo
sponso suo: Altera qualis est habitudo cri
sti sponsi ad ecciam sponsam. Rursus vice
uersa qualis est habitudo sponse huius ad
sponsum suum ⁊ ad eius vicariũ quem ap
pellamus summũ pontificem: Amplius
quarto qualiter et qꝫ vtiliter deus carnale
coniugium voluit huius spũalis signũ eẽ.
Subinde quo pacto materialis eccia spi/
ritualẽ significat sic vt mutuas sibi laudes
et noĩa cõicẽt. Demũ sexto quibus modis et
locis sacre scripture figurãtur he nuptie cri
sti ⁊ ecclesie: Et quidem Allegoria tradi/
dit dotatam ecclesiam a xpo vini bonitate
quod vinum est non materiale/qd multuz
potatum sicut loquitur sapiens irritatiõez
et iram ⁊ ruinas multas facit ⁊ in nouissi/
mo mordebit vt coluber a quo pposuit sapi
ens abstinere carnem suam vt animũ suuz
transferret ad sapientiam Vinum igitur ta
le sed electissimum spũale ⁊ theologicũ itel
ligimus/prsus optimum iocũdissimũ ⁊ sa
natiuum quod sensit semiuiuus a samari/
tano curatus/hoc est vinum sacre scriptu/
re recreans viuificans atqꝫ letificãs cor ho
minis mira iocunditate spũs. si fuerit in so
brietate potatum iuxta monitiõez aposto/
li Non plus sape qꝫ oportet sape/sed sape/
re ad sobrietatem que sobrietas est humi/
litas. Defecerat olim vinum istud i nu/
ptijs quas ab Abel iusto imo ⁊ ab Adam
deus sm pposituum voluntatis sue disposu
erat celebrare. ita vt iure dici posset vinum
non habent/habebant nec negamus pau/
cissimi admodũ vinum istud sapientie sa
lutaris. Sed quid inter tot ⁊ tantos illud
erat: potabant passim plurimi vinum pre
stitutionis de aureo calice babilonis quo
meretrix illa magna vanitas secularis in a
pocalipsi inebriabat reges terre De quo a
pud moysen fel inquit draconum vinũ co/
rum et venenum aspidum insanabile. Et
antea vua eoꝝ vua fellis/⁊ botrus amaris
simus. Vinũ istud si nescis est sapie terre
ne animalis ⁊ diabolice mixtum erroribus
impijs/heresibus ⁊ blasphemijs quasi to/
tidem reptilibus venenatis. cuius toxica/
ta fex non est exinanita bibent ex eo omẽs
peccatores terre. At uero dum aduenit xps
cum discipulis suis ad misticas eccie nup/
tias/dum affuit ibi mater Jesu que illumi
nata vel illuminatrix interptatur ppinatuz
est vinum bonuz sapie que de sursum est p
reuelatiõem habitum qd reseruatum est vs
qꝫ adhuc. i. dum aduenit plenitudo tempo
ris quando gratia et veritas p Jesum chri
stum facta est/quando pterea tristicie ⁊ tri/
bulationis aquam conuertit in vinum le/
ticie spũalis Audi quomõ. Sed quia in/
quit hec locutus sum vobis tristicia iple/
uit cor vestrum/ecce ydrias plenas aq vs/
qꝫ ad summũ. Sequitur admiranda con/
uersio dum subiungit Sed tristicia vestra
conuertetur in gaudium/hoc antea pdixe/
rat ipe dum ait. Beati qui lugent quoniaz
ipi consolabuntur. Nũc autem luctũ has
lacrimas inducit vinum sacre sapientie cõ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0343
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG